ఆడపిల్ల

సోమంచి ఉషారాణి

"ఏవండీ! రేపొద్దునే స్టేషన్‌కి వెళ్లాలి. అమ్మ వస్తోంది" అంది శాంతి భర్తతో.

"ఇప్పుడెందుకొస్తోంది ఆవిడ?" ఏమీ ఎరగనట్లే అడిగాడు శేఖర్ పేపర్ తిరగేస్తూ.

"అదేమిటి! అలాగంటారు. మన ఒప్పందం మర్చిపోయారా?

అమ్మకు ఇద్దరం ఆడపిల్లలమే.

నాన్న యాక్సిడెంట్‌లో పోతే కష్టపడి మమ్మల్ని చదివించి, పెళ్లిచేసింది. ఆవిడకంటూ ఏమీ మిగుల్చుకోలేదు. ఇప్పుడు మేము సంపాదిస్తుండగా కూడా ఆవిడ కష్టపడటం ఇష్టం లేక అక్క దగ్గర కొన్నాళ్లూ, నా దగ్గర కొన్నాళ్లూ ఉంచుకుంటామని పెళ్లికి ముందే చెప్పాను కదా!"

శాంతి సీరియస్‌గా అని లోపలికి వెళ్లిపోయింది.

'ఎవరికైనా అత్తారింటినుంచి ఆస్తులూ, వస్తువులూ వస్తే నాకు అత్తగారే వస్తున్నారు. హు ఏంచేస్తాం' అనుకుని భార్యకి కోపం వచ్చిందని బతిమాలుకోవడానికి ఆమె వెనుకే వెళ్లాడు.

"ఇప్పుడు నేనేం అన్నాను శాంతీ! ఏదో మర్చిపోయి...!

"సరే! బజారుకెళ్లి సరుకులు తెచ్చుకుందామా?"

"తెచ్చుకో! నన్నడగడం దేనికి?"

"అదేమిటీ డబ్బులివ్వండే..."

"నీ జీతం ఉందిగా!"

"అబ్బా! మీకు మతిమరుపు బాగా ఎక్కువైంది"

"నాకేం మతిమరుపు లేదు. నా దగ్గర డబ్బు లేదు"

'లేదా!'

మీ జీతం అంతా ఏమైంది?

"నా జీతం లెక్కలు నీకు చెప్పవలసిన అవసరం లేదు. మగాళ్లకేవో లక్ష ఖర్చులుంటాయి.

"ఆహా! ఆడవాళ్లకుండవా ఖర్చులు?"

"ఉంటే పెట్టుకో! నీ జీతం నేనడిగానా?"

"నీ జీతం...నా జీతం ఏమిటి? మనం ఏమనుకున్నాం? నా జీతం బ్యాంకులో వేద్దాం. రేపు పిల్లలు పుట్టినా, సడన్‌గా ఏ అవసరం వచ్చినా ఎవరినీ అడగక్కర లేదు. మీ జీతంతో ఇల్లు నడుపుదాము అనుకున్నామా?"

"నేను కాదన్నానా? ఈ నెల ఖర్చయిపోయింది"

"అదే ఎలా ఖర్చయిందీ అని అడుగుతున్నాను."

శేఖర్ ఏమీ మాట్లాడ లేదు.

నిన్నగాక మొన్న పెళ్లయిన పెళ్లాం అలా నిలదీయడం అతనికి నచ్చలేదు.

ఆఫీసులో సరదాగా రేసులుకి వెడదామంటే వెళ్లాడు. రెట్టింపు డబ్బు వొస్తుందన్న ఆశతో రేసుల్లో పెట్టాడు. కానీ, నష్టం వచ్చింది.

ఆ విషయం చెబితే...

అయినా,ఎందుకు చెప్పాలి! తన కష్టార్జితం ఆ మాత్రం స్వతంత్రంగా ఖర్చు చేసుకునే అధికారం తనకు లేదా?

"మాట్లాడరేం? మీ వాళ్లకి పంపారా?

శేఖర్ బుర్రలో, ఫ్లాష్ వెలిగింది.

"అవును అమ్మకి ఒంట్లో బావుండలేదుట! నాన్న ఉత్తరం రాస్తేనూ..."

"ఆ మాట చెప్పడానికి అంత ఆలోచిస్తారేం? అవసరానికి మన వాళ్లకిస్తే కాదంటానా? పోనీ లెండి. రేపు బ్యాంకులో డబ్బుతీసి సరుకులు తీసుకు వస్తాను. రండి భోజనం చేద్దాము" నవ్వుతూ భర్త చేయి పట్టుకుని డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గర కూర్చుని అన్నం వడ్డించింది.

శాంతికి అన్నం సయించలేదు. తిన్నది కూడా వాంతి అయిపోయింది.

శేఖర్ కంగారు పడ్డాడు.

శాంతి నవ్వి, "ఫర్వాలేదు, మీరు తినండి. నాకీ మధ్య ఇలాగే ఉంటోంది. రేపు డాక్టరు దగ్గరకు వెళ్లాలి " అంది.

'అంటే?'

'అవు'నన్నట్లు నవ్వింది శాంతి.

అయితే సినిమాల్లోచూపించినట్లు ఎగిరి గంతేసి ఆమెని ఎత్తేయలేదు శేఖర్.

"వాట్ నాన్‌సెన్స్! మనం అప్పుడే పిల్లలు వద్దనుకున్నామా?

పైగా నవ్వుతున్నావా? రేపెల్లి వెంటనే అబార్షన్ చేయించుకో!"

శేఖర్ కోపంగా కంచంలో చేయికడిగేసుకున్నాడు.

"అదికాదండీ! మొదటే జాగ్రత్తపడితే ఒక్కోసారి అసలు పిల్లలు పుట్టే అవకాశమే ఉండదని..."

"అని... ఎవరు చెప్పారు? అసలు మనం ఏం అనుభవించాం? ఏం కూడ బెట్టాం? నా కిష్టం లేదు అంతే!"

శేఖర్ అంత నిక్కచ్చిగా అంటుంటే శాంతికి ఏడుపు వచ్చింది.

"ఎందుకేడుస్తావు? అప్పడే కడుపూ, కానుపా! ఛ!

మనం సరదాగా తిరగడం, సంతోషంగా ఉండటం నీ కిష్టం లేదా? పైగా ఉద్యోగస్తురాలివి. పిల్లలని ఎవరు చూస్తారు? " శేఖర్ ఆవేశంగా అన్నాడు.

"మా అమ్మ చూస్తుంది లెండి" అంది ఉక్రోషంగా శాంతి.

"అయితే మీ అమ్మని ఇక్కడే పర్మినెంట్‌గా సెటిల్ చేద్దామనుకుంటున్నావా?

అమ్మ!

ఇంత గుండెలు తీసిన బంటునుకోలేదు."

"శేర్ సెంటర్‌లో పెట్టినా డబ్బు కట్టాలి కదా! ఆ డబ్బు మా అమ్మ మీద ఖర్చుపెడితే మనవాళ్లని ధైర్యంగా ఉంటుంది, అందుకని అలా అన్నాను కానీ..."

"అబ్బా వంగవాచి!

ఏమీ ఎరగనట్లు ఎలా మాట్లాడుతోంది! రేపు వెళ్లి అబార్షన్ చేయించుకో... నో డిస్కషన్!"

"అదికాదండీ! ఈ ఒక్కసారికీ నామాట వినండి. ఆ తరువాత నేను మీ మాట వినకపోతే అడగండి"

శాంతి సర్దిచెప్పాలని చూసిన కొద్దీ శేఖర్ బెట్టు చేశాడు.

శాంతి ఏడుస్తూ పడుకుంది.

శేఖర్‌కి ఏం చేయాలో పాలుపోలేదు. ఎంత నచ్చచెప్పుకున్నా అతని మనసు అంగీకరించటం లేదు–

కొత్తగా పెళ్లయిన భార్య! ఇంకా పెళ్లయి ఏడాది కాలేదు. తనతో సమానంగా సంపాదిస్తున్న భార్యను కష్టపెట్టడం అతనికీ బాధగానే ఉంది.

ఈ ఆడవాళ్లు ఎంత చదువుకుని, ఉద్యోగం చేస్తున్నా సెంటిమెంట్ వదులుకోరు. ఏడుపు వాళ్లకి భగవంతుడిచ్చిన మహాయుధం!

"సరేలే! అయిందేదో అయింది. ఎలాగూ కనేది ఒకళ్లనే కనుక ముందే చెబుతున్నాను,

మగ పిల్లాడయితే సరే!

ఆడపిల్లయితే మటుకు అబార్షన్ తప్పదు" అన్నాడు.

శాంతి తెల్లబోయింది.

అతడిలా ప్లేటు ఫిరాయిస్తాడనుకోలేదు.

ఎంత చదువుకున్నా ఈ మగాళ్లంతే!

వాళ్లని కన్నతల్లి ఆడది!

కట్టుకున్న పెళ్లాం ఆడది!

వాళ్లు మాత్రం ఆడపిల్లల్ని కనరట... కాదు కననివ్వరట!

ఎంత అమానుషం...!

ఇరవై ఒకటో శతాబ్దంలో అడుగిడుతున్నా వీళ్లు మారరు.

"ఈ రోజుల్లో ఇంకా ఆడా, మగా ఏమిటండీ? ఎవరో ఒకరు..." శాంతి మెల్లిగా నచ్చచెప్పబోయింది.

"అదే కుదరదంటున్నాను.

నా మాటకు విలువ ఉందా? లేదా?

శేఖర్ అసహనంగా అన్నాడు.

శాంతికి చాలా కోపం, ఉక్రోషం వచ్చాయి. కానీ అది సమయం కాదని ఊరుకుంది. రెట్టించిన కొద్దీ మగవాళ్లింకా రెచ్చిపోతారు. పురుషాహంకారం వాళ్ల నరనరాల్లోనూ ఇమిడిపోయింది. దాన్ని వదిలించుకోవడం అందరికీ సాధ్యం కాదు.

"చూద్దాం లెండి. పడుకోండి " అంది నెమ్మదిగా శాంతి.

"చూద్దాం కాదు, చేద్దాం సరే నను " రెట్టించాడు శేఖర్. ఇనుము వేడిమీద ఉన్నప్పుడే వంగదీయాలి. లేకపోతే లొంగుతుందా?

"సరే లెండి" శాంతి అయిష్టంగానే అంది.

మర్నాడు జానకమ్మ రైలు దిగింది.

శేఖర్‌కి అత్తగారిని చూస్తే అత్తగారిలా అనిపించదు. ఇద్దరే ఆడపిల్లలూ, వయసులో ఉండగానే భర్తపోవడం, భర్తపోయినా చేతికి బంగారు గాజులూ, మెళ్లో గొలుసూ, దుద్దులూ, నుదుటిట చిన్న వల్లబొట్టు ఇంత వయసు వచ్చినా ఆమె తెల్లగా, నాజూగ్గా అందంగానే ఉందంటే వయసులో ఇంకెంత అందంగా ఉండేదో!

పెద్దకూతురు కాంతికి బహుశా తండ్రిపోలిక వచ్చిందేమో అంత అందంగా ఉండదు. కానీ శాంతి మళ్లీ తల్లి పోలిక! వాళ్లిద్దరినీ చూస్తే అక్కా చెల్లెళ్లు అనుకుంటారుగానీ తల్లీ కూతుళ్లలా ఉండరు.

"బావున్నారా బాబూ! అమ్మాయి కులాసానా?"

జానకమ్మ ఆప్యాయంగా అడుగుతుంటే ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు శేఖర్.

"కులాసాయేనండీ! మీరూ, మీ పెద్దమ్మాయీ వాళ్లూ..."

"అంతా బానే వున్నారు."

"మీరు స్కూటర్ మీద కూర్చోగలరా? ఆటో పిలవనా?

"నేనేమైనా ముసలిదాన్నా! కూర్చుంటాలెండి" అందావిడ.

"ఈ బుట్ట నా కాళ్ల దగ్గర పెట్టుకుంటా ను. సూట్‌కేస్ పట్టుకుని కూర్చోండి" అన్నాడు శేఖర్. సూట్‌కేస్ ఇద్దరి మధ్యా పెట్టి కూర్చుందావిడ. కొంత ఇబ్బందిగా ఉన్నా శేఖర్ ఏమీ అనలేకపోయాడు.

తల్లిని చూసి సంతోషంగా పరిగెత్తుకొచ్చి కౌగలించుకుంది శాంతి. కుశల ప్రశ్నలయ్యాక జానకమ్మ స్నానానికి వెళ్లాక,

"ఏమిటీ! ఇంకా అలాగే ఉన్నావు? ఆఫీసుకు రావడం లేదా?" శేఖర్ మెల్లిగా అడిగాడు.

"అమ్మ వచ్చిందకదా! అదీ కాక నాకు ఒంట్లో తేలిగ్గా లేదు, అందుకనీ..."

భర్తకేసి ప్లీజింగ్‌గా చూసింది శాంతి.

"సరే! నీ ఇష్టం. లీవ్ లెటర్ ఇచ్చి, నాకు పడ్డించు. ఇదిగో చూడు... నీ అమ్మ దగ్గర రాత్రి జరిగినదేదీ చెప్పకూడదు. అర్థమైందా?" అని వార్నింగిచ్చి మరీ వెళ్లాడు శేఖర్.

"ఏమిటమ్మా,అలా ఉన్నావు? ఏమైనా విశేషమా?"

తల్లి అభిమానంగా అడిగేసరికి శాంతికి దుఃఖం వచ్చేసింది.

"ఏంటమ్మా! ఏం జరిగింది? నాతో చెప్పకూడదా?"

తల్లి గుండెల్లో తలదాచుకుని ఏడిస్తే శాంతికి కొంత ఉపశమనం కలిగింది. తల్లితో చెబుదామా అనుకుంది కానీ భర్త ఇచ్చిన వార్నింగ్ గుర్తుకువచ్చింది. అదీ గాక తమ మధ్య అప్పుడే భేదాభిప్రాయాలు తలెత్తాయంటే తల్లి బాధపడుతుంది. రాగానే ఆమెనెందుకు నొప్పించడం?

"ఏం లేదమ్మా! నేవిళ్లు. అందుకని నిన్ను చూడగానే ఏడుపు వచ్చేసింది" అంది కళ్లు తుడుచుకుని సిగ్గుపడుతూ.

"దొంగా! మరి చెప్పవేం? హడలగొట్టేశావు" అంది ఆప్యాయంగా శాంతి నుదుట ముద్దుపెట్టుకుంటూ.

రామ్మా! భోజనం చేద్దాం. అక్కయ్య కబుర్లేంటి చెప్ప" అంటూ సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ భోజనం చేశారు.

"కాసేపు పడుకోమ్మా లేవాక మాట్లాడుకోవచ్చు. నేనివ్వాళ సెలవు పెట్టాను. నాకూ నిద్రవస్తోంది" అని పడుకుంది శాంతి.

జానకమ్మ కూతుర్ని చూసి నిట్టూర్చింది.

'పిచ్చిపిల్ల! అప్పుడే ఎంత పెద్ద ఆరిందలా మారింది!

పెళ్లయితే ఆడపిల్లలింతేనేమో!

పెద్దకూతురు పిల్లలు పుట్టలేదని బెంగపెట్టుకుందన్న చేదు నిజాన్ని ఈ సంతోష సమయంలో చిన్న కూతురికి చెప్పలేక ఆ బరువునీ, బాధనీ మోస్తున్న ఆ కన్నతల్లి చిన్నకూతురు మరో విధంగా బాధపడుతోందనీ, ఇక్కడ కూడా చేదు అనుభవాలు ఎదుర్కోవలసి వస్తుందనీ ఊహించలేక హాయిగా నిద్రలోకి జారింది.

* * * *

పది రోజులు సరదాగానే గడిచిపోయాయి.

తల్లి కూతురుకి నేవిళ్లని నోటికి రుచికరమైనవి చేసి పెట్టేది. సాయంత్రం ఆఫీసునుంచి వచ్చాక ముగ్గురూ సినిమాలనీ, ఏవైనా ప్రదేశాలకో, గుడికో వెళ్లేవారు.

టైటానిక్ హీరో రాసలీలలు

అనుకోకుండా వచ్చిపడిన పేరూ, డబ్బూ ఏం చేసేకోనాలో తెలీని ఈ ఇరవైమూడేళ్ల టైటానిక్ హీరో లియోనార్డో డికాప్రియో మందుకోసం సెక్స్‌కోసం తెగ వెంపర్లాడి పోతున్నాడట. లాస్ ఏంజిల్స్‌లోని సెక్స్‌క్లబ్బుల్లో రాత్రంతా టాప్‌లెస్ షోలని చూస్తూ గడిపి తెల్లారాక నచ్చిన అమ్మాయితో రూమ్‌కి చేరుతున్నాడట. పాపం ఇతని అమాయకమైన మొహం చూస్తుంటే ఇదంతా కట్టుకథ అనిపిస్తున్నా ఇది నమ్మలేని నిజం.

శేఖర్ అత్తగారిని అభిమానంగానే చూసే వాడు. ఆవిడ మాట గౌరవించేవాడు. జానకమ్మ అతని మంచితనానికి మురిసిపోయింది. కాంతి జీవితం తలుచుకుని బాధపడేది.

పెద్దల్లుడు శంకర్ కూడా మొదట బాగానే ఉండేవాడు. కానీ ఈ మధ్య పిల్లలు పుట్టలేదని సతాయింపు ఎక్కువైంది. అత్తగారని కూడా చూడకుండా తనకేసి అదోలా చూసేవాడు.

ఆ చూపులు నచ్చలేదు. అయినా...

కూతురు బాధపడుతుందని అవన్నీ భరించి కూతురికి సాయంగా ఉండిపోయింది..

"నీ కన్నా మీ అమ్మే బావుంటుంది.

ఏదో ఉద్యోగం వెలగబెడుతున్నావని చేసుకున్నాము హు..."అని నిట్టూరిస్తే

కాంతి తనకు వినబడుతుందని "మెల్లిగా మాట్లాడండి. అయినా తల్లిలాంటి స్త్రీని పట్టుకుని ఏమిటా మాటలు? అమ్మ వింటే బాధపడుతుంది" అనేది.

"నేను ఆవిణ్ణి పట్టుకుని ఎక్కడన్నానే? హు అంత అదృష్టం కూడానా?' అని శంకరం అంటుంటే కాంతి కోపంగా వెళ్లిపోయేది.

శంకర్ పకపకా నవ్వుకునేవాడు.

'పిచ్చితల్లి! నాకు చెప్పుకోలేకా, భర్తకి నచ్చ చెప్పలేకా ఎంతగా నలిగిపోయేదో!' తనుకూడా అక్కడ ఉండలేకపోయింది.

* * * *

"డాక్టరుకి చూపించుకున్నావా? స్కానింగ్ చేశారా?"అడిగాడు శేఖర్ శాంతిని.

శాంతి దీనంగా చూసి తలవంచుకుంది.

శేఖర్‌కి అనుమానం ఎక్కువైంది.

'మాట్లాడవేం? ఆడపిల్లని అన్నారు కదూ!"

కోపంతో అతని గొంతు స్థాయి పెంచాడు.

"గట్టిగా అరవకండి. చదువుకున్న వాళ్లంకూడా మూర్ఖంగా ఆడపిల్లని అబార్షన్..."

'షటప్!

నేను ఆ రోజే చెప్పాను. మళ్లీ మొదటికొచ్చావేం? నా మాటంటే అంత లెక్క లేదా?" గట్టిగా అరిచాడు శేఖర్.

మనీషా ముచ్చట్లు

ఎందుకో కొన్ని సినిమాలు ఎంత కష్టపడి చేసినా హిట్‌కావు. కొన్ని ఆడుతూపాడుతూ చేసినా అవి హిట్ అయిపోతాయంటూ వేదాంతం మాట్లాడుతోంది మనీషాకోయిరాలా. దీనికి కారణం గోవిందాతో చేసిన 'అచానక్' 'మహరాజా', షారూఖ్‌ఖాన్‌తో చేసిన 'గుడ్డూ' 'దిల్‌సే' ఘోరంగా ఫెయిలవ్వడమే నంటున్నారు ఇండస్ట్రీవాళ్లు.

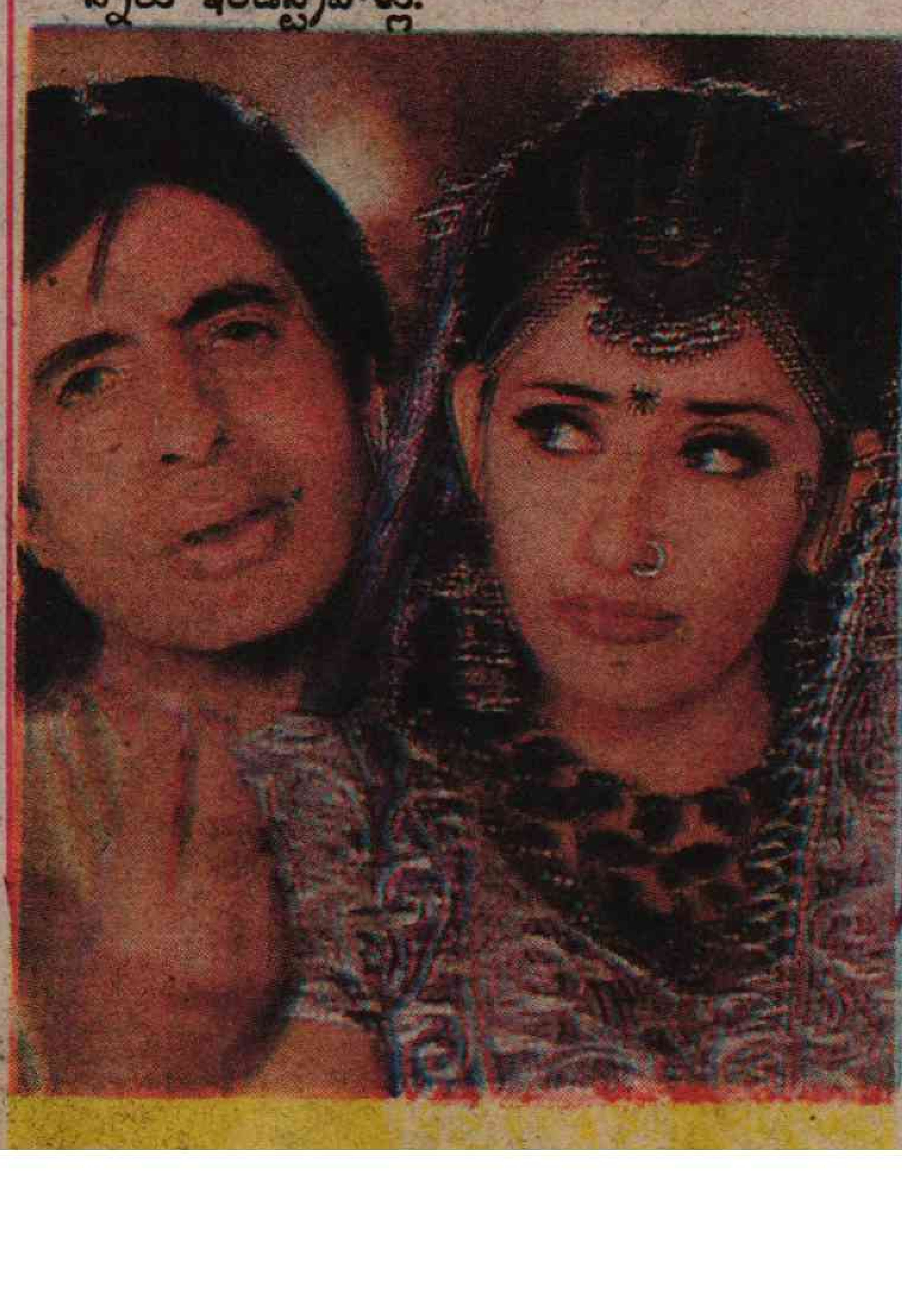

"నేను చెప్పేది పూర్తిగా వినండి. ప్లీజ్!" శాంతి బతిమాలుతున్న కొద్దీ శేఖర్ కోపంగా అరిచాడు.

"నేను వినను.

రేపు సెలవు పెడుతున్నావ్.

అబార్షన్ చేయించుకుంటున్నావు. దట్సాల్" అని విసురుగుగా బయటికి వెళ్లిపోయాడు.

శాంతి ఎంత పిలుస్తున్నా వినిపించుకోలేదు.

'ఏమిటమ్మా? ఏం జరిగింది?" అంది జానకమ్మ కంగారుగా. శాంతి జరిగింది చెప్పింది.

భర్తని ఒప్పించలేకపోయినందుకూ, అబార్షన్ చేయించుకోవలసి వస్తున్నందుకూ రోషంగా ఉంది శాంతికి.

'హు! ఏం చదువుకున్నా ఎంత సంపాదిస్తున్నా ముదిత బతుకు చర్వితచరణం!

పెద్దల్లుడు పిల్లలు పుట్టలేదని ఆమెని నిందిస్తుంటే, చిన్నల్లుడేమో అప్పుడే పిల్లలు వద్దనీ, పుట్టినా ఆడపిల్ల వద్దనీ! ఎవరికి చెప్పగలదు? చెప్పినా వింటారా? జానకమ్మ నిట్టూర్చడం తప్ప ఏం చేయగలదు?

'పోనీలే శాంతీ! చిన్న విషయానికి మీ ఇద్దరికీ మనస్పర్థలెందుకు? మీరు సంతోషంగా ఉండటం ముఖ్యం. మరోసారి...

"అప్పుడూ ఆడపిల్లయితే? ఇలా భ్రూణ హత్యలు చేసుకుంటూ పోవలసిందేనా? దీనికి అంతమెక్కడా!

పురుషాహంకారానికి లొంగి ఎన్నాళ్లు జీవించాలి?

ఏమైనా సరే..."

"అయితే నీకూ నాకూ ఇక సంబంధం లేదు. నీ దారి చూసుకోవచ్చు" అప్పుడే వచ్చిన శేఖర్ విసురుగా అన్నాడు.

"ఏం! నేను బతక లేననుకున్నారా?

స్త్రీకి పురుషుడి అవసరం ఎంత ఉందో పురుషుడికి స్త్రీ అవసరం అంతే ఉంటుంది. ఈ రోజుల్లో

ఆడపిల్లలు కూడా మగవాళ్లతో సమానంగా చదువుకుని..."

"అందుకే అంతపొగరు!

ఎంత చదువుకున్నా మొగుడి దగ్గర లొంగి ఉన్నప్పుడే ఆ కాపురం సజావుగా సాగుతుంది. నువ్వెంతంటే నువ్వెంతా అనుకుంటే...

మన హైందవ సంప్రదాయానికి అర్థమే లేదు. మీరు పెద్దవారు ఉండి కూడా ఏం మాట్లాడరేం అత్తగారూ!"

శేఖర్ జానకమ్మ కేసి కోపంగా చూస్తూ అడిగాడు.

"నేనూ ఒక ఆడదాన్నయి ఉండి, ఒక ఆడపిల్లకి అదీ కన్న కూతురికి ...

'నువ్వు కూతుర్ని కనకమ్మా?' అని ఎలా చెప్పమంటావు బాబూ! అమ్మాయి అన్నదాంట్లో మాత్రం తప్పేం ఉంది?" అంది జానకమ్మ.

"ఎంతైనా మీరూ ఆడవారూ, శాంతి తల్లి! మిమ్మల్ని అడగడం నాదే బుద్ధి తక్కువ, అందులోనూ ఆడపిల్లల్నే కన్న మహాతల్లి మీరు.

అంతకన్నా ఏమంటారు లెండి" వ్యంగ్యంగా నవ్వాడు శేఖర్.

జానకమ్మ మౌనంగా అక్కడినుంచి వచ్చేసింది.

ఇంతలో శేఖర్ తల్లిదండ్రులు వచ్చారు. అందరూ మామూలుగా నవ్వుతూ కుశల ప్రశ్నలు వేసుకున్నారు.

"నాన్నగారికి ఒంట్లో బావుండలేదురా!బాగా దగ్గూ, ఆయాసం వస్తోంది. ఇక్కడ చూపించుకుందామని వచ్చాము. మంచి డాక్టర్ ఎవరో కనుక్కుని, రెండు రోజులు సెలవు పెట్టి నాన్నని..."

తల్లిమాట పూర్తికాకుండా విసుగ్గా చూశాడు శేఖర్.

"అమ్మా! నాకిప్పుడు సెలవు దొరకదు. అయినా ఉత్తరం రాయకుండా ఎందుకు వచ్చారు?"

"బావుంది నాయనా! అయ్యొచ్చేదాకా ఆమా వాస్య ఆగుతుందా? ఆయన పరిస్థితి చూడ లేక, నువ్వు కాదనవని..."

"ఊఁ సరేలే! శాంతీ! అన్నం వడ్డించు. నిద్ర వస్తోంది" అని కోపంగా అక్కడనుంచి వెళ్లిపోయాడు.

శాంతి మౌనంగా భర్తకి వడ్డించింది. జానకమ్మ వియ్యంకులకి మళ్లీ అన్నం వండింది. శేఖర్ పడుకున్నాక అందరూ కలిసి భోజనం చేశారు. అత్తమామలు బాధపడుతుంటే శాంతి వారిని ఓదార్చింది. మాటల్లో శేఖర్ డబ్బు పంపలేదని అర్థమైంది.

"నేను సెలవు పెట్టి మావయ్యగారిని చూపిస్తాను. మీరు బాధపడకండి అత్తయ్యగారూ! పడుకోండి" అని వంటిల్లు సర్ది బెడ్‌రూమ్‌లోకి వెళ్లేసరికి శేఖర్ హాయిగా నిద్రపోతున్నాడు.

* * * *

"డబ్బేం చేశారు?"

మర్నాడు శాంతి అడిగిన ప్రశ్నకు ఉలిక్కిపడ్డాడు శేఖర్.

"ఏ డబ్బు?" అన్నాడు ఏమీ ఎరగనట్లు.

"అదే ఈ నెల జీతం,"

"అదీ... చెప్పానుగా! మళ్లీ అడుగుతావేం?"

"ఆ డబ్బు ఏం చేసుకున్నారో అడగను. మళ్లీ నెలనుంచీ మీ జీతం ఇస్తేనే ఇంట్లో సరుకులు కొంటాను. లేకపోతే ఇంట్లో అందరూ పస్తే! మావయ్యగారిని మీరు డాక్టరు దగ్గరికి తీసుకెడతారా? నేను తీసుకెళ్లనా?"

'నాకు కుదరదని చెప్పాగా!

నాకు ఆఫీసులో చాలా పనుంది.

నీ అబార్షన్ సగతి ఏం చేశావు?"

"నాకూ కుదరదని చెప్పాగా! మగపిల్లలు తల్లిదండ్రుల్ని ఎంత బాగా ఆదరిస్తున్నారో చూస్తున్నాంగా!" నిరసనగా అనేసి అక్కడినుంచి వెళ్లిపోయింది శాంతి.

శేఖర్ ఆఫీసుకి వెడుతుంటే," బాబూ! మేం డాక్టరు దగ్గరికి వెళ్లొస్తాం" అన్నాడు శేఖర్ తండ్రి.

'మంచిది' అని శేఖర్ వెళ్లిపోతుంటే అతని తల్లిదండ్రులు నిట్టూర్చారు 'ఆడపిల్లని కనలేకపోయామే' అని!!

"జానకమ్మా! నువ్వు అదృష్టవంతురాలివి. మాలాంటి మగపిల్లలు కన్న తల్లిదండ్రుల కోసమే వృద్ధాశ్రమాలు వెలిశాయేమో!" బాధపడుతూ కోడలు వెంట బయలుదేరారు శేఖర్ తల్లిదండ్రులు.

శాంతికి అత్తమామలు తనవైపు ఉంటారన్న ధైర్యం కలిగింది.

నమ్రతకి ఎదురుదెబ్బ

నమ్రతా శిరోద్కర్, అర్షద్ వర్సీ, ముకుల్ దేవ్ నటించిన 'మేరే దో అన్‌మోల్ రతన్' ఫ్లాపవ్వడమే కాకుండా అసలా సినిమా ఆడుతున్న థియేటర్ ప్రక్కకే జనం పోవట్లేదట. ఈ లెక్కన ఈ సినిమాలో హీరోలకిచ్చిన పారితోషికంలో సగం కూడా బిజినెస్ అవ్వదనుకుంటున్నారు. ఈ ఎఫెక్ట్ నమ్రత, అర్షద్ నటించిన 'హీరో హిందుస్థానీ' మీద కూడా ఉందంటున్నారు. పెద్ద ఎదురుదెబ్బే.